Dokumenty XXXV Kapituły Generalnej (2010)

Nawrócenie

Misjonarze Oblaci Maryi Niepokalanej

290 via Aurelia, 00165 Rzym, Włochy

Spis treści

Spis treści....2

List XXXV Kapituły Generalnej....4

Wybory superiora generalnego i członków rady....9

Potrzebujemy głębokiego osobistego i wspólnotowego nawrócenia....11

Zmiany w Konstytucja i Regułach zatwierdzone przez XXXV Kapitułę Generalną....20

Pozostałe upoważnienia, delegacje, postanowienia, mandaty, obserwacje, deklaracje, zaproszenia, prośby, dyrektywy, stwierdzenia i życzenia kapituły....27

A.Wydanie dokumentów kapituły....27

B.Finanse....27

C.Deklaracja XXXV Kapituły Generalnej skierowana do oblatów i stowarzyszonych....29

D.Rezolucja dotycząca oblackiego szkolnictwa wyższego....31

E.Rezolucja dotycząca posługi z emigrantami....31

F.Rezolucja dotycząca formacji oblatów-braci....31

G.Ochrona i zabezpieczenie dzieci oraz bezbronnych dorosłych....31

H.Sprawiedliwość, Pokój oraz Integralność Stworzenia....32

1. List XXXV Kapituły Generalnej

List XXXV Kapituły Generalnej

Drodzy oblaci - bracia i ojcowie, honorowi oblaci, stowarzyszeni, przyjaciele oblatów i wszystkie osoby dobrej woli:

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja Niepokalana! Niech będzie także pochwalony nasz ukochany Założyciel, Św. Eugeniusz de Mazenod!

XXXV Kapituła Generalna Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej właśnie się zakończyła i tak jak pierwsi uczniowie Jezusa, entuzjastycznie wybiegający z Wieczernika, pragniemy obwieścić w wielu językach to, czego tutaj doświadczyliśmy.

Rozpoczęliśmy nasze spotkanie Mszą o Duchu Świętym w dniu 8 września, w święto Maryjne, w które wielu z nas składało swoje oblackie śluby, a zakończyliśmy miesiąc później Mszą dziękczynienia. W kapitule wzięło udział osiemdziesięciu dziewięciu oblatów, a ponad dwudziestu innych oblatów uczestniczyło w niej albo jako eksperci albo jako personel pomocniczy. Ponadto pięcioro świeckich stowarzyszonych, reprezentujących różne oblackie regiony, przyłączyło się do nas podczas pierwszego tygodnia Kapituły. Naszym miejscem spotkań stał się ponownie *Dom La Salle* Braci Szkół Chrześcijańskich, gdzie odbyły się wszystkie nasze ostatnie Kapituły. Trzech utalentowanych młodych oblatów: Filadelfo Estrella, Andriano Titone, and Hipolito Olea, służyło nam jako moderatorzy. W czasie międzykapitulnego spotkania w 2007r. oblaccy prowincjałowie wyznaczyli temat Kapituły: *Nawrócenie: nowe serce, nowy duch, nowa misja*. Brat Paweł Michalenko ST[1] był naszym głównym moderatorem przez cały czas kapituły i w zgodzie z tematem stawiał nam wyzwania, byśmy oczyścili nasze umysły z osądów, serca z cynizmu, a wolę ze strachu.

Po Mszy o Duchu Świętym poświęciliśmy kilka dni na poznanie siebie poprzez pracę w małych grupach. Na krótko przyłączył się do nas w tym czasie kard. Francis George OMI i wygłosił do nas inspirującą przemowę. Wkroczyliśmy następnie w pierwszą ważniejszą fazę kapituły, polegającą na przyswojeniu sobie wielu informacji. Dokonało się to poprzez szereg raportów.

Po pierwsze każdy oblacki region przedłożył raport z życia w regionie, wskazując mocne i słabsze strony oblackiego życia. Po nich przyszedł czas na raport Komitetu Oblatów Braci. Następnie wysłuchaliśmy świeckich stowarzyszonych, którzy rzucili nam wyzwanie bliższej z nimi pracy. Kolejne dwa dni zostały poświęcone na wysłuchanie i przyswojenie sobie raportu naszego Ekonoma Generalnego, Rufusa Withley'a. Między innymi

[1] Missionary Servants of the Most Blessed Trinity (przyp. red.)

sprowokował nas do uświadomienia sobie poważnego przesunięcia demograficznego, które ma miejsce w Zgromadzeniu, oraz jego konsekwencji finansowych. Ta wstępna część kapituły zakończyła się raportem ustępującego Superiora Generalnego, Wilhelma Stecklinga o stanie Zgromadzenia. Zakończył on raport sugerując, że najpilniejsze imperatywy dla Zgromadzenia są cztery: i) abyśmy budowali wspólnoty skoncentrowane na Chrystusie; ii) abyśmy naprawdę kochali ubogich i kierowali się do nich; iii) abyśmy zmierzyli się z ogromnymi zmianami demograficznymi, które przekształcają oblicze Zgromadzenia; iv) abyśmy ponownie zaangażowali się w miłość do Kościoła. Po wymianie zdań na temat jego raportu rozpoczęliśmy wstępne dyskusje nad tematem kapituły - nawróceniem.

Prawie cały tydzień został poświęcony następnie kolejnej fazie kapituły, analizowaniu i debatowaniu nad szeregiem propozycji, które zostały zgłoszone przez Komisję Przedkapitulną, powołaną przez radę generalną do ponownego przeegzaminowania naszych struktur zarządzania. Po bardzo ożywionej debacie kapituła zagłosowała w większości za utrzymaniem naszych obecnych struktur. Przeważyło wrażenie, że w chwili obecnej ważniejsza jest zmiana naszych postaw, a nie struktur. Ale dało się też wyraźnie odczuć rozczarowanie wielu delegatów taką właśnie decyzją.

Wkroczyliśmy wówczas w trzecią i bardzo ważną część kapituły: wybory. Ponownie rozpoczęliśmy ten proces Mszą o Duchu Świętym oraz poświęciliśmy połowę dnia na cichą refleksję i *murmuratio* w cztery oczy. Duch Święty posłał nam bardzo czytelne przesłanie: O. Louis Lougen został wybrany, niemal jednogłośnie, w pierwszym głosowaniu. Kiedy O. Louis podniósł się i pokornie zaakceptował wezwanie do służby, delegaci na Kapitułę powstali jak jeden mąż i na kilka minut rozległy się burzliwe oklaski. W oczach wielu delegatów były łzy, a atmosfera tego momentu – jedność serca, poczucie słuszności tego wyboru, ciepło energii – na zawsze pozostanie wyróżnikiem tej kapituły. Energia płynąca z tej chwili prowadziła nas dalej, gdy wybraliśmy Wikariusza Generalnego, Pawła Archiatiego; dwóch Asystentów Generalnych, Korneliusza Ngokę i Gilberto Piñona; oraz pięciu Radnych Generalnych na Regiony, Miguela Fritza, Clementa Waidyasekarę, Warrena Browna, Louisa Ingacego Roisa Alonso i Evansa Chinyembę.

Wkroczyliśmy wówczas w czwartą i końcową fazę naszej kapituły: aprobaty różnych propozycji, które zostały zgłoszone kapitule oraz pracy nad przesłaniem dla oblackiego świata. Kolejny raz debata była ożywiona, ale kapituła ostatecznie doprecyzowała i przegłosowała pewną liczbę propozycji w sprawach posługi, finansów, wyższego szkolnictwa i sprawiedliwości. Ostatnie

dni kapituły zajęły dyskusje dotyczące tego, jakie konkretne wyzwania ta Kapituła Generalna chciałaby przesłać oblackiemu światu.

Ta dyskusja nie była łatwa. Powszechnym odczuciem wśród delegatów było to, że przesłania rozesłane przez ostatnie cztery kapituły generalne wciąż zawierają poważne wyzwania, z którymi musimy się zmierzyć jako Zgromadzenie i że dodawanie kolejnego dokumentu w tym momencie nie przysłużyłoby się nam pozytywnie. Odczuwano, że to, czego potrzebujemy, to coś krótkiego, bardziej wyraźnie ukierunkowanego, skoncentrowanego na naszym temacie nawrócenia, rzucającego światło na bardzo konkretne płaszczyzny nawrócenia, do którego, jak mniemamy, jesteśmy wezwani w obecnym czasie. Nasz dokument, „Kapitulne wezwanie do nawrócenia", został sformułowany zgodnie z tymi założeniami. Na wstępie deklarujemy, prawie usprawiedliwiająco, że niekoniecznie przedstawiamy nowe wyzwania albo wyzwania przewyższające te, do których już nas zobowiązały nasze Konstytucje i Reguły albo poprzednie kapituły generalne, ale że raczej oferujemy kilka ważnych wyzwań, które powinny być podkreślone przez nasz oblacki świat w obecnym momencie dziejowym. Przekazujemy Wam te wyzwania, zapraszając Was, tak samo jak i my byliśmy wciąż ponownie zapraszani podczas tej kapituły, do oczyszczenia naszych umysłów z osądów, naszych serc z cynizmu, a naszej woli ze strachu.

Konkludując, słowo o atmosferze tej kapituły. Pomimo naszych bardzo ożywionych kapitulnych debat, atmosfera tej kapituły była cudownie ciepła, głęboko braterska, wolna od praktycznie jakiegokolwiek politykowania i głęboko modlitewna. Delegaci poświęcali m.in. pół godziny każdego dnia na wspólną oracje przed Najświętszym Sakramentem. Jeden z delegatów, uczestniczących po raz trzeci w Kapitule Generalnej, skomentował: „Ta kapituła była najbardziej braterska ze wszystkich. Nigdy wcześniej nie doświadczyłem czegoś takiego na międzynarodowym spotkaniu". Inny delegat, uczestniczący w jego pierwszej Kapitule Generalnej, zauważył: „To jest moja pierwsza Kapituła Generalna i była ona wspaniałym doświadczeniem. Jedną z rzeczy, które miały na mnie największy wpływ, było oglądanie tak wielu oblatów z tak wielu miejsc. To jest doświadczenie wielkiego bogactwa naszej rodziny zakonnej. Dostrzegam dobrą atmosferę wzajemnej troski". To naprawdę było doświadczenie oblackiej wspólnoty i serdecznego braterstwa.

W czasie kapituły delegaci wciąż słuchali, czekając na szczególny biblijny obraz, który byłby nam dany jako klucz do głębszego zrozumienia zarówno naszego doświadczenia tej kapituły jak i oblackiej i kościelnej rzeczywistości,

w której w tej chwili żyjemy. W naszych rozmowach powracał ciągle i spontanicznie obraz przekazany przez Ewangelię wg św. Łukasza, rozdział 24, w którym uczniowie, zniechęceni i pozbawieni ducha, ponieważ ich religijny świat został ukrzyżowany, na drodze do Emaus spotykają zmartwychwstałego Chrystusa, czują, jak płoną ich serca, gdy On do nich mówi, z czasem rozpoznają Go oraz nową rzeczywistość, w której żyją, następnie wracają do swego religijnego życia z odnowioną wizją, nadzieją i energią.

Ta Kapituła Generalna była swoistą drogą do Emaus. Przeanalizowaliśmy nasze ukrzyżowane światy, spotkaliśmy zmartwychwstałego Chrystusa na drodze, i opuszczamy to miejsce z sercami płonącymi nową wizją, nową nadzieją, nową energią. Naszym pragnieniem jest podzielić się tym z Wami!

Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus i Maryja Niepokalana.

Oblacka Kapituła Generalna

Rzym, 7 października 2010

2. Wybory superiora generalnego i członków rady generalnej (?)

Wybory superiora generalnego i członków rady

W następstwie wyborów dokonanych zgodnie z zapisami naszych Konstytucji i Reguł, Kapituła Generalna powołała następujących oblatów do posługi władzy:

Superior generalny Louis LOUGEN (Stany Zjednoczone; wybrany 28września 2010 r.)

Wikariusz generalny Paolo ARCHIATI (Włochy – Administracja Generalna; wybrany 29 września 2010 r.)

I Asystent generalny Cornelius NGOKA (Nigeria-Kamerun; wybrany 29 września 2010 r.)

II Asystent generalny Gilberto PIÑÓN Gaytan; Meksyk – Administracja Generalna; wybrany 29 września 2010 r.)

Radny generalny na region Ameryki Łacińskiej Miguel FRITZ (Niemcy-Paragwaj; wybrany 29 września 2010 r.)

Radny generalny na region Azji-Oceanii Clement WAIDYASEKARA (Sri Lanka-Colombo; wybrany 29 września 2010 r.)

Radny generalny na region Kanady/Stanów Zjednoczonych Warren BROWN (Stany Zjednoczone; wybrany 29 września 2010 r.)

Radny generalny na region Europy Luis Ignacio ROIS Alonso (Hiszpania – Administracja Generalna; wybrany 29 września 2010 r.)

Radny generalny na region Afryki/Madagaskar Evans CHINYEMBA (Zambia – Stany Zjednoczone/Zambia; wybrany 30 września 2010 r.)

3. Wezwanie do nawrócenia

Potrzebujemy głębokiego osobistego i wspólnotowego nawrócenia

NASZA WSPÓLNOTA

Jezus Chrystus jest centrum naszego życia i misji. Nasze zakonne życie, dzielone w oblackiej wspólnocie, potrzebuje dobrze zaplanowanej i regularnej animacji. Ma ona uzdolnić nas do kroczenia za Jezusem i do przeżywania daru naszego oblackiego charyzmatu. Światło płynące ze świadectwa naszego życia pozwoli nam zintensyfikować wysiłki na rzecz duszpasterstwa powołań.

Jako konsekwencja obecnej kapituły, nasze nawrócenie musi zaowocować nową jakością naszego wspólnego życia [Raport Superiora Generalnego, s. 34].

Co jest sercem oblackiej wspólnoty?

Wezwanie Jezusa Chrystusa zgromadziło nas w Kościele, aby dzielić wspólnie wiarę, życie, misję i kulturę. Pogłębiamy wzajemne więzi poprzez osobistą i wspólnotową modlitwę, a także dzięki okresowej ocenie naszego stylu życia. To z kolei otwiera nas na przyjęcie darów Ducha Świętego.

Osobiste i wspólnotowe nawrócenie, skupione na Osobie Jezusa Chrystusa wymaga:

1. By każdy oblat zastanowił się nad świadectwem własnego zakonnego życia, a przeżywając śluby w proroczy sposób, umiał przekazać płynące z nich wartości światu i potrafił zaprosić innych, by dołączyli do naszej oblackiej rodziny.

2. By każdy przełożony i każda wspólnota wzięli na siebie osobistą i dzieloną z innymi odpowiedzialność za życie wspólnotowe (domu, dystryktu, jednostki).

3. By przełożeni i wspólnoty dokonywali okresowej oceny stylu życia w takich obszarach jak: pozyskiwanie i korzystanie ze środków finansowych, dzielenie się posiadanymi dobrami oraz styl życia naznaczony odpowiedzialnością i przejrzystością.

4. By przełożeni i wspólnoty potrafili znaleźć drogi i sposoby pojednania, koniecznego dla dokonania uzdrowienia wewnątrz wspólnoty.

5. By przełożeni i wspólnoty kładli nacisk na osobistą i wspólnotową modlitwę oraz wierność praktyce oracji.

6. By przełożeni i wspólnoty przywiązywali wagę do formacji ciągłej, lektury Pisma Świętego i studiów oblackiej tradycji, mając na względzie duchowe dobro ich samych oraz autentyczność ich misjonarskiej pracy.

7. Byśmy uznali, że emerytowani i starsi oblaci są naszymi mentorami i figurami mądrości i by ich miejsce w życiu oraz misji wspólnoty przynosiło autentyczne świadectwo zakonnego życia.

8. By oblaci, którzy ze względu na pełnioną misję żyją poza wspólnotą, czynili to wyjątkowo i jedynie z poparciem wspólnoty.

9. By nasze wspólnoty, na ile to możliwe, były międzykulturowe, odzwierciedlając w ten sposób zmiany dokonujące się w Zgromadzeniu.

NASZA OBLACKA MISJA

Jezus Chrystus jest centrum naszego życia i misji, polegającej na niesieniu Dobrej Nowiny ubogim. Stojąc w obliczu wyzwań płynących z różnorodności kontekstów, mając na uwadze takie zjawiska jak: globalizacja, sekularyzacja, inkulturacja i technologia informacyjną, jesteśmy wezwani, by uczestniczyć w ‘przekraczaniu granic’ i nadawaniu oblackiej wspólnocie charakteru międzykulturowego.

Potrafimy rozeznać dzisiaj wolę Bożą, by ewangelizować ubogich, skierowaną do nas na poziomie całego Zgromadzenia, czy też chcemy kontynuować na zasadzie siły bezwładu to, do czego się przyzwyczailiśmy? Nasi święci pokażą nam słuszną drogę! Gdy chodzi o naszą solidarność z ubogimi, mamy wielu męczenników miłości a nawet krwi wśród naszych współbraci. Łączy ich wszystkich to, że ukochali

ubogich sercem Boga. Stąd popłynie osobista i wspólnotowa korzyść dla naszego nawrócenia [Raport Superiora Generalnego, s. 35].

Nawrócenie w zakresie naszej misji wymaga:

1. By w ramach odnowionego projektu *Bezkresnej Nadziei* oblaci współpracowali z nowym Centralnym Zarządem. To pozwoli odnowić animację misyjną i przyniesie rozeznanie nowych misjonarskich strategii oraz większych wyzwań, jakie przyjdzie podjąć, w łączności z Kościołem lokalnym, w dialogu z innymi religiami, *Świeckimi Stowarzyszonymi* i wszystkimi ludźmi dobrej woli.

2. By oblaccy specjaliści w zakresie misjologii i nasze ośrodki kształcenia akademickiego pomogli nam zdefiniować wyzwania płynące ze współczesnej kultury naznaczonej zeświecczeniem, z inkulturacji i z fundamentalizmu religijnego; by pomogli nam jednocześnie znaleźć nasz własny sposób, by w tym kontekście dawać świadectwo Królestwu Bożemu.

3. By oblaci poddawali okresowemu rozeznaniu miejscowej wspólnoty swoją posługę celem jej oceny i odnowy. Taka ocena posługi w służbie misji powinna dokonywać się również na poziomie Prowincji bądź Delegatury.

4. By oblaci potrafili rozpoznać oblicze Chrystusa na twarzach ubogich w społecznym kontekście właściwym dla danej jednostki; będą to: emigranci, chorzy na AIDS, osoby nie posiadające dokumentów, ofiary wojen, tubylcy. Mamy stać się obrońcami ich praw i godności.

5. By oblaci byli otwarci na dialog międzywyznaniowy i międzyreligijny i by w ten dialog się angażowali, współpracując aktywnie z innymi religiami w budowaniu Królestwa Bożego.

6. By oblackie jednostki[2] i regiony kontynuowały współpracę w zakresie dzielenia zasobów ludzkich i materialnych w całym Zgromadzeniu.

7. By oblaci w jednostkach i regionach, z pomocą swych przełożonych, rozeznawali motywy pozwalające im ‘opuścić dom’ i ‘przekroczyć granice’.

[2] Stosowany w angielskim tekście termin *Unit* i jego francuski odpowiednik *Unité* oznaczają – w zależności od kontekstu – Prowincję, Delegaturę bądź Misję (przyp. red.)

8. By oblaci uznali, że Maryja jest integralną częścią naszego misjonarskiego doświadczenia. Jest dla nas Matką i Wzorem. Patrzymy na Nią w Jej codziennym życiu w Nazarecie, w domu Elżbiety, w Kanie, u stóp krzyża i w Wieczerniku.

POSŁUGA PRZEŁOŻEŃSKA

Jezus Chrystus jest centrum naszego życia i misji również w zakresie posługi przełożeńskiej. Jesteśmy wezwani, by posługę przełożeństwa i animacji wypełniać w sposób dynamiczny i rozważny, odważnie i z radością we właściwym nam kontekście, usiłując jednocześnie odpowiedzieć na zmiany, jakie dziś dokonują się wewnątrz Zgromadzenia.

Nasze Zgromadzenie doznało ogromnej zmiany demograficznej stosunkowo niedawno. Bardzo wiele nowych twarzy jest tego dowodem. Musimy odpowiedzieć na tę zmianę odważnie i z radością… Tam, gdzie średnia wieku jest wysoka, musimy dokonać koniecznych zmian strukturalnych, by lepiej móc wypełniać naszą misję. Możemy liczyć na wspaniałych oblatów, których jest wielu w różnych zakątkach świata. Niektórzy z nich to ludzie młodzi, ale wielu spośród nich można powierzyć z zaufaniem mandat odpowiedzialności przełożeńskiej [*Raport Superiora Generalnego, s. 36*]*.*

Jezus przywołał ich do siebie i rzekł: 'Wiecie, że władcy narodów uciskają je, a wielcy dają im odczuć swą władzę. Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym' [Mt 20, 25-27].

Nawrócenie w zakresie posługi przełożeńskiej wymaga:

1. Byśmy jako Misjonarze oblaci wypełniali mandat posługi przełożeńskiej w sposób profetyczny i inspirujący, służąc innym współbraciom we wspólnocie. Wzorem Jezusa, który nie przyszedł, aby mu służono, ale aby służyć, czynimy to samo, motywowani posłuszeństwem woli Boga i miłością dla misji. Trzeba także, aby na każdym poziomie przełożeni we właściwy sposób sprawowali powierzoną im posługę, zwłaszcza reagując na czas w sytuacjach trudnych.

2. By oblaccy przełożeni i wszyscy, którym powierzono posługę władzy we wspólnocie, żyli zgodnie z wartościami zapisanymi w Konstytucji 82.

3. Byśmy kontynuowali ocenę naszej misji, zwłaszcza na poziomie całego Zgromadzenia. Jej celem jest ustalenie priorytetów, które poprowadzą nas do efektywnego wykorzystania naszych zasobów ludzkich i materialnych.

4. Byśmy umieli wskazać kandydatów na przyszłych przełożonych, zadbali o odpowiednią ich formację oraz nieustannie wspierali naszych obecnych i przyszłych przełożonych w tym, co dotyczy rozmaitych aspektów posługi przełożeństwa i zarządzania w Zgromadzeniu.
5. By cnota i ślub posłuszeństwa wyrażone w Konstytucjach 24 i 28 oraz w Regułach 26a i 26b stały się etycznym kodeksem dla sprawowania posługi przełożeńskiej.
6. By wszyscy oblaci zwracali szczególną uwagę na ochronę dzieci i bezbronnych dorosłych oraz regularnie zapoznawali się ze wskazaniami Kościoła i Zgromadzenia w tej materii.

FORMACJA

Jezus Chrystus jest centrum naszego życia i misji w tym, co dotyczy formacji pierwszej i ciągłej. Jesteśmy wezwani, by poprawić jakość naszej formacji. Musi być ona głębiej zakorzeniona w Chrystusie, naszym oblackim charyzmacie, otwarta na potrzeby wspólnoty i misji.

Formacja zmierza do integralnego rozwoju osoby. Trwa przez całe życie i prowadzi każdego do tego, by zaakceptował siebie takim, jakim jest oraz by stawał się tym, kim powinien być z powołania. Zakłada ustawiczna nawracanie się do Ewangelii oraz utrzymuje nas w stałej gotowości doi uczenia się i dostosowywania naszych postaw do nowych wymogów [Konstytucja 47].

Nawrócenie w obszarze formacji wymaga:

1. Otwarcia na rozwój międzykulturowych i łączonych domów formacji jako znak naszej wspólnej misji.
2. Byśmy zapewnili głębszą oblacką i misjonarską duchowość naszym kandydatom oraz formatorom. Scholastycy, w czasie trwania formacji, powinni spędzić przynajmniej jeden rok pastoralnego doświadczenia poza ich rodzimą kulturą.
3. By formacja kandydatów i formatorów obejmowała zagadnienie integralnego rozwoju osoby ludzkiej.
4. By formacja do posługi przełożeńskiej prowadziła do nabrania kompetencji w takich dziedzinach jak: finanse, administracja, animacja,

środki przekazu oraz kwestia *Sprawiedliwości, Pokoju i Integracji Stworzenia*.

5. Odpowiednio wysokiego poziomu formacji stałej dla formatorów oddających się pracy formacyjnej w pełnym zakresie.

6. By poprzez współpracę i wymianę oblackie jednostki dzieliły się posiadanymi zasobami.

7. By domy formacyjne funkcjonowały w oparciu o zespół formatorów, a nie o jednego odpowiedzialnego; należy także zreorganizować mniejsze domy formacyjne, celem zapewnienia wymaganego poziomu formacji.

8. Odpowiedniego programu formacji ciągłej dla wszystkich Jednostek; każdy oblat zaś, mając na względzie dobro misji, winien pogłębiać nieustannie swoją znajomość Pisma Świętego. Dla odnowy naszego charyzmatu i naszej rodziny zakonnej oblaci powinni korzystać z programów oferowanych przez *Centrum de Mazenoda* w Aix.

9. By każdy superior lokalnej wspólnoty zrewidował swoją odpowiedzialność za formację ciągłą członków swojej wspólnoty (swojego komunitetu)?.

10. By w każdej Jednostce był mianowany oblat odpowiedzialny za program formacji ciągłej oblatów; spełniałby on swoje zadanie w ścisłej współpracy z Centralnym Zarządem

11. By w każdej Jednostce istniał – w zgodzie z postanowieniami powziętymi na XXXV Kapitule Generalnej – program formacji post-nowicjackiej dla braci.

12. Byśmy uznali, że nasze Konstytucje i Reguły oraz *Normy Generalne Oblackiej Formacji* dostarczają wzorców dla oblackiej formacji i byśmy podjęli stanowcze kroki w twórczym i odważnym korzystaniu z możliwości, jakie nam oferują.

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

Jezus Chrystus jest centrum naszego życia i misji. Potwierdzając naszą historyczną solidarność w zakresie zarządzania środkami finansowymi w Zgromadzeniu, pragniemy położyć akcent na konieczność wzrostu przychodów z lokalnych źródeł i zrewidować obecny sposób zarządzania

naszymi materialnymi zasobami. To wymaga zmiany mentalności: przejścia od zależności i obojętności w kierunku odpowiedzialnej współzależności.

Zmiany, jakie zaszły w Zgromadzeniu, osiągnęły dzisiaj taki punkt, w którym konieczny jest nowy model funkcjonowania w obszarze finansów [Raport Superiora Generalnego, s. 39].

Każda jednostka w Zgromadzeniu jest wezwana do tego, by dzielić się swoimi zasobami (tak gdy chodzi o personel, doradztwo finansowe jak i same finanse) i przyjmować (zarówno pomoc personalną, fachowe doradztwo jak i pomoc finansową) w służbie naszej misji. Wyzwanie, jakie stoi przed nami, polega na całkowitym przekształceniu dotychczas funkcjonującego modelu zależności w zakresie dóbr doczesnych na nowy, wyłaniający się model, który obejmuje: stabilność finansową oblackich Jednostek i wspólnot, solidarność w dzieleniu się fachową wiedzą, materialną pomocą i zasobami ludzkimi i który uznaje naszą zależność od inwestycji jako jeden z czterech filarów, na których opierają się nasze materialne zasoby [Raport Ekonoma Generalnego].

Należy zapoznać się również z zapisami Konstytucji i Reguł 154-162 oraz z *Dyrektorium administracyjnym dotyczącym dóbr doczesnych*.

Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich wierzących. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne (Dz 4,32).

Nawrócenie w dziedzinie zarządzania finansami wymaga:

1. Położenia na nowo nacisku na praktykę i wyrażanie ślubu ubóstwa; jesteśmy wezwani, by naśladować Jezusa w Jego solidarności z ubogimi o wielu twarzach w różnych kontekstach, w jakich żyjemy.
2. Rzeczywistego wdrożenia - na wszystkich poziomach - strategii prowadzącej do finansowej autonomii poprzez wzrastającą zależność od lokalnych źródeł dochodu, zwłaszcza w rozwijających się jednostkach.
3. Uznania, że ewangeliczne wartości bycia uczniem i roztropnym rządcą wzywają w nowy sposób każdego oblata do wzięcia na siebie kwestii odpowiedzialności za finanse.
4. Odnowionego zaangażowania w roztropne, przejrzyste i profesjonalne zarządzanie naszymi materialnymi zasobami na każdym poziomie tak,

by było ono zgodne z naszym ślubem ubóstwa i naszym utożsamieniem się z ubogimi.

5. Odnowy w zakresie stosowania zasad efektywnego zarządzania finansami (planowanie budżetów, robienie sprawozdań, poddanie się zewnętrznej ocenie, itd.), aby móc prowadzić długoplanową politykę dotyczącą naszych zasobów materialnych.

6. Uznania, że ślub ubóstwa wzywa do odpowiedzialnego korzystania z naszej własności, która jest dziedzictwem należącym do ludzi ubogich. By zapobiec i stawić czoła finansowym kryzysom, należy przewidzieć dobrze przygotowaną i na czas przeprowadzoną strategię działania na odpowiednim poziomie zarządzania,

7. Odnowionego zaangażowania, by – we współpracy z *Biurem Dyrektora Subwencji* – koordynować wysiłki zmierzające do pozyskiwania źródeł finansowania formacji i misji.

4. Zmiany w Konstytucjach i Regułach zatwierdzone przez XXXV Kapitułę Generalną

Zmiany w Konstytucja i Regułach zatwierdzone przez XXXV Kapitułę Generalną

(Teksty dodane lub zmienione zostały zaznaczone kursywą)

Zmiany w Konstytucjach

Konstytucja 38. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Złączeni posłuszeństwem i miłością, wszyscy – kapłani i bracia – pozostają ze sobą solidarni w życiu i w działalności misjonarskiej, nawet jeśli – rozproszeni dla dobra Ewangelii – mają tylko krótko korzystać z dobrodziejstw życia wspólnego.

Każda wspólnota przyjmuje rytm życia i modlitwy, który najlepiej odpowiada jej celowi i apostolstwu. Ustala więc wspólny program powierzony czujności superiora i organizuje regularne spotkania, aby oddawać cześć Panu, oceniać swoją działalność, odnawiać się i umacniać więzy jedności.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 1 października 2010 r.; zmiana polega na wykreśleniu zwrotu *czy to będzie dom, czy dystrykt* z poprzedniej wersji. Zmiana została zatwierdzona przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego 26 października 2010 r.; Prot. M 29-1/99).

Konstytucja 98. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Do superiora generalnego z radą należy erygowanie prowincji, zmiana jej granic i znoszenie lub łączenie istniejących prowincji. Przed dokonaniem *jakichkolwiek aktów związanych z restrukturyzacją* superior generalny przeprowadzi konsultację z zainteresowanymi stronami. *Do superiora generalnego z radą należy również okresowa ocena ich oblackiego życia, działalności misjonarskiej i stabilności*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r. Zmiana została zatwierdzona przez Kongregację ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego 26 października 2010 r.; Prot. M 29-1/99).

Konstytucja 141. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Członków rady generalnej wybiera się spośród wieczystych profesów zgodnie z Konstytucjami i Regułami.

Nową radę generalną kapituła wybiera po każdym wyborze superiora generalnego. Członkowie rady pozostają na urzędzie aż do *instalacji* ich następców.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r. Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego odmówiła zatwierdzenia tej zmiany 26 października 2010 r.; Prot. M 29-1/99, w wyniku czego zmiana wniesiona przez Kapitułę nigdy nie weszła w życie i Konstytucja 141 pozostanie niezmieniona zgodnie z zapisem Konstytucji 164).

Nowe lub poprawione Reguły

Reguła 65i. *Do ustanowienia wspólnoty formacyjnej po nowicjacie wymagane jest zatwierdzenie superiora generalnego z radą*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 6 października 2010 r.)

Reguła 92a. Jej zapis został zniesiony przez kapitułę 6 października 2010 r. i częściowo zastąpiony przez umieszczony powyżej tekst **Reguły 65i**.

Reguła 97a. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Prowincja musi wykazać historię swojej zdolności do brania odpowiedzialności za efektywne funkcjonowanie zarządu i administracji. To zakłada poczucie tożsamości, *ściśle określoną misjonarską wizję*, możliwość znalezienia w swoim łonie kompetentnych animatorów oraz – przy należnym poszanowaniu różnorodności kulturowej – *z zasady* zdolność porozumiewania się wspólnym językiem. *Prowincja musi również wykazać, że zachowa te cechy w możliwej do przewidzenia przyszłości*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 98b. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Do zapewnienia odpowiedniego funkcjonowania i stabilności, prowincja powinna z zasady liczyć około *sześćdziesięciu* członków. Jeśli liczba spada znacznie poniżej *sześćdziesięciu*, superior generalny nawiąże dialog z odpowiedzialnymi za prowincję w celu rozpatrzenia sytuacji i podjęcia odpowiednich kroków na przyszłość. *Odstępstwa od tej zasady będą regulowane przez superiora generalnego z radą*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 98d. *W procesie restrukturyzacji będą podjęte konieczne wysiłki w celu zapewnienia wrażliwości na różnorodność i pewien poziom autonomii pomiędzy częściami nowej prowincji.*

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 123e. Poprzedni tekst został zastąpiony przez następujący zapis:

Celem zapewnienia nowych członków do różnych komitetów generalnych, Konferencje regionalne zaproponują nazwiska kompetentnych oblatów superiorowi generalnemu, który – na podstawie tej listy – powoła członków stosownych komitetów, zgodnie z istniejącymi potrzebami.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 123f. *Reprezentujący swój region oblat-brat będzie uczestniczył regularnie w niektórych spotkaniach konferencji regionalnej*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 127b. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Co najmniej dwa lata przed kapitułą superior generalny z radą na sesji plenarnej mianuje komisarza kapituły oraz innych członków komisji przedkapitulnej, mających zająć się niezbędnymi przygotowaniami.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 128a. Zmieniony tekst odpowiednich sekcji brzmi następująco:

3/ Konferencja regionalna określi jednostki wyborcze, ilość delegatów i zastępców, których należy wybrać w poszczególnych jednostkach wyborczych oraz *procedury konieczne do dokonania wyboru. Procedury zapewnią proporcjonalny udział oraz przysługujące każdemu oblatowi z aktywnym głosem wyborczym prawo do oddania głosu bezpośrednio i w sposób tajny.*

4/ *Konferencja regionalna przedłoży do zatwierdzenia superiorowi generalnemu z radą przewidywany układ jednostek wyborczych, tak samo jak procedury wyborcze, nie później jak sześć miesięcy po zwołaniu kapituły (cfr. R182b).*

5/ *Członkowie wspólnoty domu generalnego oraz inni oblaci, którzy do niej przynależą będą liczeni oraz oddadzą głos w jednostkach wyborczych, do jakich należeli na podstawie poprzedniej obediencji.*

6/ *Superior generalny, po dokonaniu konsultacji, zaprosi oblata-brata z każdego regionu Zgromadzenia*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 128e. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Pomiędzy kapitułami superior generalny i jego rada *na sesji plenarnej zwołają przynajmniej jedno* spotkanie prowincjałów z zarządem centralnym. Po konsultacji z prowincjałami ustalą szczegóły zwołania i program spotkania.

Celem takiego spotkania jest przede wszystkim ocena realizacji postanowień ostatniej kapituły, zachęta do dalszego stosowania w praktyce tych postanowień i zapewnienie wstępnego przygotowania przyszłej kapituły.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

Reguła 136b. *Nowo wybrani - superior generalny oraz członkowie rady, po konsultacji z urzędującym jeszcze superiorem generalnym i jego radą zdecydują o wyborze odpowiedniej daty do instalacji, która będzie miała miejsce nie później niż trzy miesiące po zakończeniu kapituły*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.; biorąc pod uwagę, że zapis ten stoi w sprzeczności z Konstytucją 141, której zatwierdzenia po zmianach odmówiła Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, tekst w nowej formie pozostaje bez mocy prawnej.)

Reguła 136c. *W okresie przejściowym pomiędzy wyborem, a instalacją nowo wybranych: superiora generalnego i rady, ustępujący superior generalny i rada pozostają na urzędzie dla zarządzania bieżącymi sprawami Zgromadzenia.*

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.; biorąc pod uwagę, że zapis ten stoi w sprzeczności z Konstytucją 141, której zmiany zatwierdzenia odmówiła Kongregacja ds. Instytutów Życia Konsekrowanego i Stowarzyszeń Życia Apostolskiego, zmieniony tekst pozostaje bez mocy prawnej.)

Reguła 137b. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Przed udzieleniem pierwszej obediencji lub przeniesieniem kogoś z jednej prowincji do drugiej, superior generalny skonsultuje się z odnośnymi prowincjałami i oblatem. *Zanim przełożeni jednostek pozwolą oblatowi na przebywanie poza geograficznym terytorium prowincji – jeśli czas takiego przebywania przekracza okres roku – poproszą superiora generalnego o*

zgodę. Jeśli taki pobyt wiąże się ze studiami specjalistycznymi, wymagane jest jedynie powiadomienie.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

Reguła 145c. *Dla lepszego zarządzania regionem oraz jednostkami, z których się składa, superior generalny z radą może delegować jednego z radnych generalnych - wyposażając go w władzę zarządzania - do określonych spraw, ustalonych przez radę, a dotyczących jednego lub więcej regionów i jednostek, wyjąwszy to wszystko, co jest zastrzeżone na mocy prawa lub na mocy szczególnej decyzji superiora generalnego.*

Reguła 149a. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Do służb generalnych należą między innymi: prokuratura przy Stolicy Apostolskiej, postulacja, *oblacki serwis komunikacji*, serwis Sprawiedliwości, Pokoju oraz Integralności Stworzenia, archiwum generalne i obsługa gości w domu generalnym.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 149d. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Oblacki serwis komunikacji, przy pomocy różnych środków przekazu, zmierza do wymiany i dzielenia się wiadomościami w całym Zgromadzeniu i poza nim; *promuje wykorzystanie mediów w posłudze pastoralnej*.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 162a. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Oprócz spełniania roli animatora w dziedzinie odpowiedzialnego zarządzania dobrami doczesnymi, ekonom generalny prowadzi zwyczajne sprawy finansowe administracji generalnej i przygotowuje roczny budżet. Z każdej prowincji i delegatury otrzymuje zwarte sprawozdanie roczne i przeprowadza jego analizę dla superiora generalnego i rady. *Otrzymuje również kopię zatwierdzonego przez wyższego przełożonego z radą budżetu każdej prowincji i delegatury celem dostarczenia dokładniejszych analiz zawartych w raporcie finansowym.*

Z zachowaniem właściwych proporcji zajmuje on na szczeblu generalnym to samo stanowisko, co ekonom prowincjalny na szczeblu prowincjalnym.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

Reguła 162b. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Generalny Komitet Finansowy pomaga superiorowi generalnemu i radzie w ustalaniu polityki finansowej Zgromadzenia oraz przedstawia zalecenia, jakie uważa za stosowne. W skład komitetu wchodzą: ekonom generalny, jego asystent, *czterech kompetentnych oblatów mianowanych przez superiora generalnego w oparciu o listę kandydatów proponowanych* przez każdą konferencję regionalną. Osoby, które nie są oblatami, mogą być zapraszane w charakterze ekspertów *w zakresie szczególnych kwestii analizowanych przez Generalny Komitet Finansowy.*

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 24 września 2010 r.)

Reguła 165a. Zmieniony tekst brzmi następująco:

Wszelka zmiana obowiązujących reguł, zatwierdzona przez kapitułę, nabiera od razu mocy prawnej.

(Tekst zatwierdzony przez Kapitułę 1 października 2010 r.; zmiana polega na skreśleniu drugiej części dotychczasowego tekstu reguły).

5. Pozostałe upoważnienia, delegacje, postanowienia, mandaty, obserwacje, deklaracje, zaproszenia, prośby, dyrektywy, stwierdzenia i życzenia kapituły

Pozostałe upoważnienia, delegacje, postanowienia, mandaty, obserwacje, deklaracje, zaproszenia, prośby, dyrektywy, stwierdzenia i życzenia kapituły

A. Wydanie dokumentów kapituły

XXXV Kapituła Generalna deleguje i upoważnia osoby, które będą mianowane do tego celu przez superiora generalnego z radą do zredagowania i przygotowania do publikacji dokumentów zatwierdzonych przez kapitułę w zakresie opracowania gramatycznego i stylistycznego w oryginalnym języku oraz do zapewnienia odpowiednich tłumaczeń wymienionych powyżej dokumentów na inne języki kapituły. (Zatwierdzone przez kapitułę 6 października 2010 r.).

B. Finanse

1. Przewodniczący każdego regionu Zgromadzenia (lub stojący na czele regionu przewodniczący albo wyznaczony wyższy przełożony w sub-regionalnych konfiguracjach) we współpracy z ekonomem generalnym będzie koordynował - odbywające się przynajmniej raz na 24 miesiące - spotkanie ekonomów jednostek (tj. ekonomów prowincji, delegatur i misji), ekonomów regionu (sub-regionu) z ekonomem generalnym; jego celem jest:

   a. bardziej specjalistyczna formacja ustawiczna i praktyka ekonomów;

   b. przegląd procedur oraz koordynacja finansowych transakcji;

   c. koordynacja propozycji długofalowego planowania dla bardziej efektywnego i wspólnego korzystania z zasobów materialnych Zgromadzenia; wypracowane propozycje mają być przedłożone na odpowiednich szczeblach tym, którzy mają władzę zarządzania.

   Region (sub-region) powinien wyznaczyć osobę do koordynowania takiego spotkania z ekonomem generalnym. Byłoby wskazane, aby region (sub-region) wyznaczył kogoś jako łącznika między

konferencją regionalną (sub-regionalną); uczestniczyłby on w pełni w takim spotkaniu.

2. Każdy region (lub sub-region) wypracuje dla siebie plan zapewniający możliwość podstawowej formacji w zakresie administracji dobrami doczesnymi. Przeanalizuje możliwość objęcia takim programem:

   a. przyszłych ekonomów;

   b. ekonomów miejscowych wspólnot;

   c. członków komitetów finansowych;

   d. asystentów ekonomów;

   e. formatorów.

3. Aby móc odpowiedzieć na sugestie, kierunki i mandaty obecnej kapituły - w wypadku gdyby wymagało to nakładów finansowych - kapituła upoważnia superiora generalnego i jego radę do podniesienia obowiązujących w jednostkach oblackich kontrybucji *per capita*. (W takim wypadku ekonom generalny każdego roku powinien przekazać wyższym przełożonym i ekonomom procent wzrostu odpowiedniej kontrybucji *per capita*).

4. Udział w obejmującym całe Zgromadzenia sponsorowanym programie ubezpieczenia zdrowotnego na wypadek katastrofy jest obowiązkowy dla jednostek, które nie są objęte podobnymi programami, będącymi do dyspozycji w ich własnym kontekście, albo nie mają do nich dostępu. Takie jednostki opłacą wymagane składki i/lub zwrócą się do centralnego zarządu z prośbą o pomoc w ich opłaceniu. Jednostki, które uznają, że ich sytuacja usprawiedliwia nie przystąpienie do takiego programu, muszą na piśmie przedstawić ich racje do zatwierdzenia superiorowi generalnemu z radą.

5. Superior generalny z radą wypracuje jasne kierunki pomocy dla jednostek, które doznały poważnego kryzysu finansowego. Kierunki te będą zawierały wyraźne procedury odpowiedzialności i wskażą na konieczność posiadania szczegółowego planu osiągnięcia finansowej samowystarczalności, co stanowi warunek konieczny otrzymania pomocy ze strony superiora generalnego z radą.

6. Superior generalny z radą został upoważniony do nałożenia podatku sięgającego do 10% od sprzedaży terenu i/lub nieruchomości przez jednostki Zgromadzenia. Pierwszym celem zgromadzonego w ten sposób funduszu byłoby powiększenie rezerw finansowych Zgromadzenia tak, by móc podnieść subwencje na pierwszą formację oraz by w dalszym ciągu mogły być udzielane bieżące subwencje solidarności. Generalny Komitet Finansowy zarekomenduje superiorowi generalnemu z radą zmienny wskaźnik procentowy oparty na kategoriach kontrybucji. Jeśli dana jednostka uzna, że istnieją racje, by prosić o całościowe lub częściowe zwolnienie z takiego podatku – przedłoży swoją prośbę superiorowi generalnemu z radą.

7. Superior generalny z radą zaprosi jednostki Zgromadzenia do rozważenia kontrybucji na rzecz Funduszu Jetté (formacja) i Zago (solidarność), tak by zwiększyć rezerwy finansowe Zgromadzenia, które służą pierwszej formacji, formacji ustawicznej i procesowi solidarności.

8. Superior generalny z radą zaprosi administratorów OIP do współpracy celem wyłonienia oblatów – potencjalnych członków biura i zarządu OIP. Superior generalny z radą zadba, by OIP w ramach własnych środków zapewniło możliwości przygotowania i wykształcenia w odpowiedni sposób oblatów przeznaczonych do roli członków biura i zarządu. Przed rokiem 2016 dwóch oblatów ma być przygotowanych do zarządzania OIP. Zauważono że, nawet jeśli OIP nie skorzysta na ich przygotowaniu, oblaci ci (przygotowani jako członkowie biura lub zarządu) będą rozwijali zdolności, które mogą być wykorzystane przez ich jednostki w zarządzaniu zasobami materialnymi.

(Zatwierdzone przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

C. Deklaracja XXXV Kapituły Generalnej skierowana do oblatów i stowarzyszonych

W odpowiedzi na niektóre wyrażone oczekiwania oraz na deklaracje złożone 11 września 2010 roku przez grupę stowarzyszonych świeckich,

którzy uczestniczyli w XXXV Kapitule Generalnej, pragniemy podkreślić, że:

1. Doceniamy dobrowolny wkład oraz uzupełniającą i naznaczoną współodpowiedzialnością rolę, jaką grupy świeckich i stowarzyszonych odgrywają w misyjnych przedsięwzięciach Zgromadzenia. Uznajemy ich pragnienie pełniejszego uczestnictwa w charyzmacie i misji oblatów.

2. Zapraszamy ich do podejmowania dialogu z jednostkami oraz regionami i do poszukiwania sposobów, dzięki którym można będzie to osiągnąć, szanując specyficzny charakter każdej z grup.

3. Dla zrealizowania tego celu konieczne będzie dla nas – oblatów i świeckich – utworzenie instrumentów planowania i ewaluacji, abyśmy mogli lepiej ocenić i wyrazić, jak bardzo nasze wysiłki przybliżają się do wyznaczonego celu.

4. Prosimy jednostki oblackie i ich wspólnoty, aby pomogły stowarzyszonym w ich duchowej formacji i misjonarskim zaangażowaniu.

5. Zachęcamy wszystkie jednostki i regiony oblackie do ścisłej współpracy z grupami świeckich, by zidentyfikować priorytety, które wezmą pod uwagę dzisiejszych ubogich i pozwolą podjąć osobisty i wspólnotowy proces nawrócenia na wartości Królestwa Bożego.

6. Apelujemy do wszystkich jednostek oblackich, by współpracowały ze stowarzyszonymi celem promowania posługi budzenia oblackich powołań misjonarskich.

7. Pragnęlibyśmy przekonać wszystkie grupy stowarzyszonych, aby – dzięki kongresom regionalnym, regularnym spotkaniom z oblatami i spotkaniom, jakie niesie codzienne życie – żyły specyficznymi cechami charyzmatu św. Eugeniusza, jak to zostało wyrażone w czasie kongresu w Aix w 1996 roku. Czerpiemy inspirację z naszego wspólnego charyzmatu, który umacnia ducha oblackiej rodziny.

8. Wspieramy świeckich w ich wysiłkach zapraszania innych do przeżywania oblackiego charyzmatu i dzielenia się nim.

(Zatwierdzone przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

D. Rezolucja dotycząca oblackiego szkolnictwa wyższego

XXXV Kapituła Generalna winna uznać szkolnictwo wyższe jako wartościową i kluczową posługę wewnątrz oblackiej misji ewangelizacji. Kapituła winna zwrócić się do superiora generalnego z radą o ustanowienie polityki związanej z poparciem studiów wyższych w Zgromadzeniu i wspierającej oblackie instytuty szkolnictwa wyższego wewnątrz Zgromadzenia.

(Zatwierdzone przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

E. Rezolucja dotycząca posługi z emigrantami

Kapituła Generalna winna potwierdzić, że posługa związana z emigrantami jest posługą cenioną wśród oblatów, a wypływającą z charyzmatu naszego Założyciela. Chcielibyśmy - co byłoby idealne - aby, jako taka, posługa ta była uwypuklana w okresie pierwszej formacji, aby specjalistyczne studia obejmujące to zagadnienie były oferowane niektórym spośród oblatów zaangażowanych w tę posługę i abyśmy – tam, gdzie jest to możliwe – wspierali różne grupy przychodzące na całym świecie pomocą w nieszczęściu emigrantom.

(Zatwierdzone przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

F. Rezolucja dotycząca formacji oblatów-braci

Asystent generalny, który będzie odpowiadał za formację, winien pracować nad kwestią wspólnych norm formacji pierwszej dla oblatów-braci w Zgromadzeniu. Projekt taki będzie realizowany w dialogu z przewodniczącymi konferencji regionalnych, Generalnym Komitetem Formacyjnym oraz Komitetem Oblatów Braci. Wypracowane w ten sposób rekomendacje zostaną przedłożone superiorowi generalnemu i jego radzie.

(Zatwierdzone przez Kapitułę 1 października 2010 r.)

G. Ochrona i zabezpieczenie dzieci oraz bezbronnych dorosłych

Kapituła popiera z entuzjazmem *Policy Statement Regarding Serious Physical, Professional, and/or Sexual Misconduct With Minors and/or Vulnerable Adults.* (Zatwierdzone przez radę generalną na sesji zwyczajnej 7 kwietnia 2004 r.). Kapituła między innymi zwraca uwagę,

że nr 24 wymaga, by każda jednostka w Zgromadzeniu – biorąc pod uwagę wymieniony powyżej dokument – wypracowała swoją własną politykę, do której wdroży wszystkich członków jednostki.

W duchu naszej ewangelicznej odpowiedzialności, stojąc przed tymi, którzy wycierpieli wskutek nadużyć, przed ich rodzinami i przed oblatami, kapituła potwierdza ważność dyspozycji ze strony każdej z jednostek, by poddać się ocenie zewnętrznej i – jeśli to konieczne – zrewidować swoją politykę w sposób, który z ochrony dzieci i bezbronnych dorosłych uczyni absolutny priorytet. Kapituła domaga się, między innymi, aby każda jednostka dostarczyła opracowanie własnej polityki i jej ocenę administracji generalnej najpóźniej 1 października 2011 r., tak by udokumentować jej zgodność z polityką, o której mowa.

H. Sprawiedliwość, Pokój oraz Integralność Stworzenia

Serwis generalny *Sprawiedliwości, Pokoju oraz Integralności Stworzenia* (OMI-JPIC) proponuje XXXV Kapitule Generalnej, aby odpowiedzialni za jednostki i regiony w Zgromadzeniu opracowali odpowiednie dyrektywy i udzielili koniecznego wsparcia dla promowania posługi JPIC w misji.